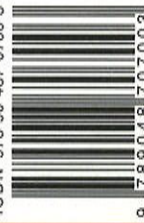

Koos Meinderts / Annette Fienieg
De baard van Sinterklaas

Sint kamt zijn baard.
Wat is zijn baard lang.
Daar kan best een stukje af.
Sint gaat naar de knippiet.
Piet knipt en knipt en knipt.
De baard wordt steeds korter.
Hou op, Piet.
Maar Piet houdt niet op.
Hij knipt maar door.
Tot er geen baard meer over is ...

ISBN 978-90-487-0700-3

9 789048 707003

**De baard van
Sinterklaas**

Koos Meinderts

lees
leeuw

wijsen

www.leesleeuw.nl

www.leesleeuw.be

boekenabonnement

een jaar lang leesplezier

Gemeentelijke Basisschool
Dorpsstraat 1
1731 Relegem
02/453.98.62
gbsrelegem@asse.be

Zwijzen

Koos Meinderts

De baard van Sinterklaas

Tekeningen van Annette Fienieg

Leesleeuw 2010 | 2011
groep 4 | leerjaar 2

Koos Meinderts

De baard van Sinterklaas

Tekeningen van Annette Fienieg

Leesleeuwtitels schooljaar 2010| 2011

1. Ridder Jesse Daniëlle Scothorst
2. De baard van Sinterklaas Koos Meinderts
3. Wie durft? Vivian den Hollander
4. De club van krabben Ivo de Wijs
5. Muizenval Anneke Scholtens
6. Ik vlieg, ik vlieg Wim Hofman
7. (G)lén april Mirjam Mous
8. Het is nacht, we gaan op jacht Hans Hagen
9. De magische mobiel Mirjam Oldenhave
10. Wedstrijdboek Dirk Nielandt

Leesleeuw is een uitgave van Uitgeverij Zwijsen, de grootste educatieve uitgeverij in het basis-
onderwijs op het gebied van lezen. De producten van Zwijsen sluiten aan bij de leesmethodes
en passen goed bij het leer- en denkniveau van kinderen. Andere uitgaven van Zwijsen zijn Boek-
toppers, Rompompom, Mean Roos Vis, roetsj, Dolfje Weerwolfje en Jeugdjournaal Magazine.

© 2006 Tekst: Koos Meinderts

© 2006 Tekeningen: Annette Fienieg

Ontwerp: masja mols grafisch ontwerp, Tilburg

Vormgeving: De Witlofcompagnie, Antwerpen

Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg

ISBN 978.90.487.0700.3

Voor België: Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2010/1919/180

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Hebt u vragen over Leesleeuw?

Bel dan de Leesleeuw-klantenservice.

Voor Nederland: [020] 551 87 31

Voor België: [03] 205 94 94

De baard van Sinterklaas

'Sint! Sint!
Opstaan, Sint!
Sint hoort niets.
Hij slaapt gewoon door.
Hij droomt van Spanje.
Het is zomer en warm.
Sint ligt op het strand.
Hij ligt te bakken in de zon.
Heerlijk!
Hij wil hier wel voor eeuwig blijven liggen.
Wat zou hij dan bruin worden.
Net zo bruin als zijn pieten.
'Sint! Sint!
Opstaan, Sint.'
Nu hoort Sint het wel.
Hij doet zijn ogen open.
Hij kijkt in het gezicht van Wekpiet.
'U moest van ver komen,' zegt Wekpiet.
'Ik sta al een half uur te roepen.'
'Ik lag te dromen,' zegt Sint.
'Van Spanje.'
'Hebt u heimwee?'
'Nee,' zegt Sint.

'Maar het is in Holland zo koud.'

'In bed toch niet?'

'Uit bed wel,' zegt Sint.

'Hoe laat is het?'

'Half zeven.

U moet eruit.

U bent jarig!'

Wekpiet geeft Sint een hand.

'Van harte, Sint,' zegt hij.

Hij trekt Sint uit bed.

Sint sprint naar het raam.

En doet zijn gym.

Tien keer door de knieën buigen.

Tien keer met de heupen draaien.

Tien keer de armen strekken.

Dat doet hij elke dag.

Dan blijft hij fit en soepel.

Dat moet wel.

Anders kan hij met zijn paard het dak niet op.

Sint is klaar.

Hij heeft het er warm van.

Het zweet guurt langs zijn lijf.

Snel onder de douche.

Douche-piet deed hem al aan.

Sint springt onder de warme straal.

Hij zeept zich in.

En hij begint te zingen:

'Het regent, het regent.

Sint wordt nat.

Het regent en zegent,

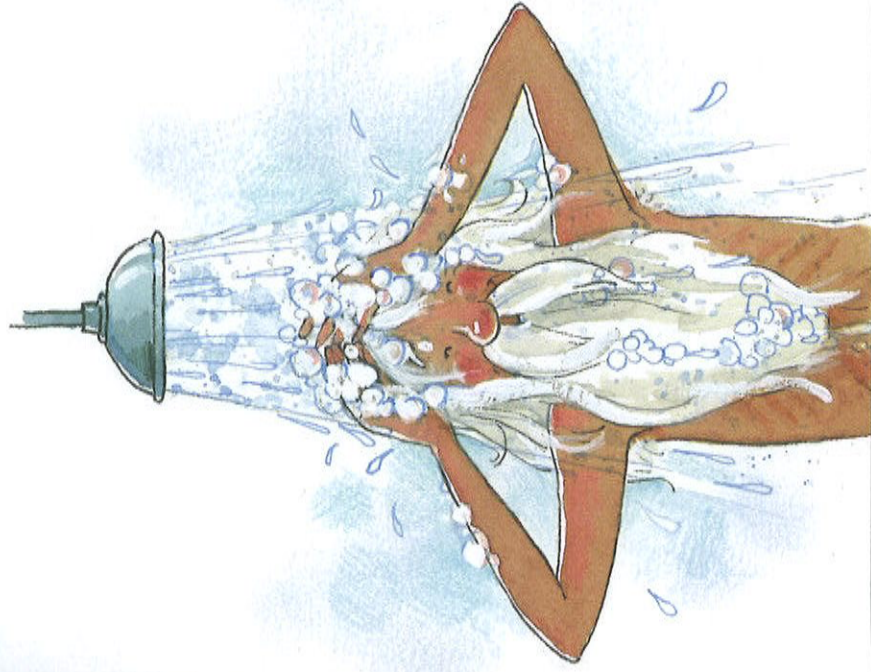
op zijn hoofd en op zijn gat!'

'Rare Sint,' zegt Douche-piet.

'Ik ben blij,' zegt Sint.

'Blij dat ik jarig ben.

Blij dat ik straks naar de school ga.

Blij dat ik ze blij kan maken.
Hoe laat is het nu?
'Zeven uur, Sint.'
Sint stapt meteen uit de douche.
Hij droogt zich af.
'Er zit zeep in uw baard.'
Sint veegt over zijn baard.
'En nu?' vraagt hij.
'Nu niet meer,' zegt Piet.
'Mooi,' zegt Sint.
'Mijn kleren!'
Meteen komt Kleedpiet eraan.
'Hier zijn ze, Sint.'
Sint kleedt zich aan.
Hij kijkt in de spiegel.
'Hoe zie ik eruit?' vraagt hij.
Kleedpiet plukt een pluusje van de mantel.
'Prachtig!' zegt hij.
'Echt waar?' zegt Sint.
Hij kamt zijn baard.
Wat is zijn baard lang!
Dat valt hem nu pas op.
Daar kan best een stukje af.
'Roep Knippiet, Piet,' zegt Sint.

Knippiet

Knippiet ligt in bed.
Maar hij is al wel wakker.
De hele nacht al.
Hij ligt te wachten op de dag.
Vandaag is hij jarig.
Net als Sint.
Dat lijkt leuk.
Maar dat is het niet.
Er wordt vaak niet aan hem gedacht.
Zoals vorig jaar.
En het jaar daarvoor.
En de jaren daarvoor.
Er was geen taart.
Er waren geen slingers.
Geen lang zal hij leven.
Daar was geen tijd voor.
Omdat ook Sint jarig is.
En dan is het rennen, vliegen, haasten.
De pakjes moeten op tijd bij de kinderen zijn.
Bah.
Zij krijgen vandaag wel een cadeau.
En ze zijn niet eens jarig.

Knippiet hoort iemand komen.
Snel doet hij zijn ogen dicht.
Misschien krijgt hij dit jaar wel taart.
Misschien is er dit jaar wél een lied voor hem.
'Piet! Piet!

Opstaan, Piet.
Knippiet doet zijn ogen open.
Het is Wekpiet.

'Heb je taart bij je?' vraagt Knippiet.
'Taart?' zegt Wekpiet.
'Waar heb je het over?'
'Een cadeau misschien?'

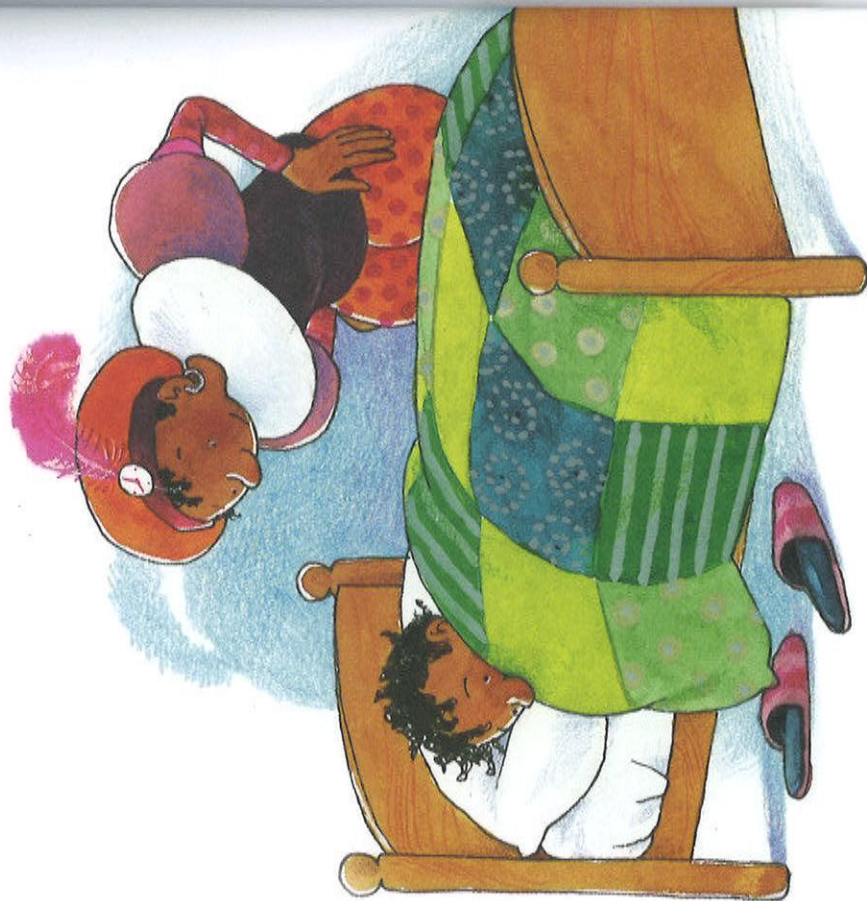
'Wat zeur je toch,' zegt Wekpiet.
'Je lijkt Zeurpiet wel.

En nu opstaan.
Sint heeft je nodig.
Zijn baard moet geknipt.'

Knippiet heeft daar geen zin in.
Hij heeft zin in jarig zijn.
'Laat me met rust,' zegt hij.

'Niks ervan,' zegt Wekpiet.
'De baard van Sint is te lang.
Er moet een stukje af.

En dat moet jij doen.
Jij bent Knippiet.'

'Kan dat morgen niet?'
'Nee, dat moet nu.
Nu meteen.
Opstaan, luilak!'
Knippiet kruipt diep weg onder het dekbed.
Hij draait zich nog eens om.
Dan wordt Wekpiet boos.
Hij tilt het bed aan één kant op.
Knippiet rolt uit bed.
Boem, op de grond.
'Au!' roept hij.
'Eigen schuld!' roept Wekpiet.
'Dikke bult,' jammert Knippiet.
Hij voelt aan zijn hoofd.
Een eitje 's morgens is heerlijk.
Maar dan wel op je bord.
En niet op je hoofd!
En zeer dat het doet!
'Pak je schaar, Piet,' zegt Wekpiet.
'Sint heeft haast.
De kinderen zitten te wachten op hun cadeau!'
'Zij wel,' denkt Knippiet boos.

Knip! Knip! Knip!

'Zit stil, Sint,' zegt Knippiet.
'Anders knip ik in uw wang.'
Eerlijk gezegd, heeft hij daar wel zin in.
Knippiet is nog steeds boos.
Hij heeft Sint keurig een hand gegeven.
'Van harte, Sint,' heeft hij gezegd.
'Dank je, Knippiet,' zei Sint terug.
Maar meer niet.
Nou ja zeg!
Hij is toch óók jarig?
Zelfs Sint denkt er niet aan!
Boos zet hij de schaar in de baard.
Knip!
Nooit denken ze aan hem!
Knip! Knip!
Nooit krijgt hij eens taart!
Knip! Knip! Knip!
Nooit hangen ze voor hem slingers op!
Knip! Knip! Knip! Knip!
Nooit krijgt hij eens een cadeau!
Knip! Knip! Knip! Knip!
Met elke knip wordt Knippiet bozer.
Hou op, Piet!

Maar Piet houdt niet op.
Hij knipt en knipt maar door.
Zonder te zien wat hij doet.
Knip!
Daar gaat weer een grote pluk baard.
En nog een pluk!
En nog een!
Er blijft geen baard meer over!
Sint heeft niets in de gaten.
Hij zit met zijn ogen dicht.
Die ogen kan hij beter maar dicht houden ook.
Hij zou niet weten wat hij zag.
Knip!
Daar verdwijnt het laatste plukje baard.
Knippiet ziet nu pas wat hij heeft gedaan.
Van schrik laat hij zijn schaar vallen.
Sint doet zijn ogen open.
Hij kijkt in de spiegel.
'Wie is dat?' roept hij.
'Ben ik dat?'
Hij grijpt naar zijn kin.
'Mijn baard!
Knippiet, waar is mijn baard?'
'O Sint, wat erg!' roept Knippiet.
'Het spijt me.

Ik wist niet wat ik deed.
Ik knipte maar door.
Sorry, Sint!
Sint bukt.
Hij raapt wat plukken haar van de grond.
'Mijn baard!' jammert hij.
'Mijn mooie, witte baard!'

Een bloot gezicht

Een Sint zonder baard.
Dat kan toch niet?!
Zo kan hij niet naar de kinderen.
Wat moet hij doen?
Sint roept alle pieten bij elkaar.
De pieten schrikken als ze hem zien.
Ze wijzen naar het blote gezicht van hun Sint.
En ze roepen door elkaar.
'Ooh!'
'Wat erg!'
'Wat een ramp!'
'Stilte!' roept Sint.
De pieten houden meteen hun mond.
'Zoals jullie zien, is er iets ergs gebeurd.
De Knippiet heeft mijn baard eraf geknipt.'
'Sorry,' zegt Knippiet.
'Ik wist niet wat ik deed!'
'Stil,' zegt Sint.
Hij gaat verder met zijn praatje.
'Zonder baard kan ik niet naar de kinderen.
Het feest van Sint gaat dit jaar dus niet door.
Of heeft iemand van jullie een idee?'
Alle pieten beginnen na te denken.

Na een poosje neemt een piet het woord.
Het is Denkpiet.
'De Kerstman heeft ook een witte baard.
Kunnen we de Kerstman niet bellen?
En hem uw mijter opzetten?
En uw kleren aandoen?'
'Goed bedacht, Denkpiet,' zegt Sint.
'Maar net niet goed genoeg.
De Kerstman woont in het Hoge Noorden.
Die kan nooit op tijd hier zijn.
Iemand anders nog een idee?'
Opnieuw slaan alle pieten aan het denken.
Niemand weet iets.
En de tijd dringt.
Over een half uur moet de Sint op de eerste school
zijn.
OBS De Springplank.
'Zal ik ze bellen, Sint?' vraagt Belpiet.
'Dat u wat later komt?'
'Even wachten maar,' zegt Sint.
'EHBO-piet wil wat zeggen.'
EHBO-piet houdt een dot watten omhoog.
'Mooie, witte watten,' zegt de EHBO-piet.
'Kan Plakpiet daar geen baard van maken?'
'Dat moet wel lukken,' zegt Plakpiet.

'Snel aan de slag!' roept Sint.
Plakpiet is heel handig.

En heel snel.

Hij knutselt een mooie baard in elkaar.

'Hoe zet ik hem vast, Sint?' vraagt hij.

'Met een elastiek?'

'Dat zie je,' zegt Sint.

'En dat zit niet prettig.

Kun je hem niet lijmen?'

'Kan ook,' zegt Plakpiet.

Hij lijmt de baard vast.

Sint bekijkt zijn nieuwe gezicht.

'Prachtig!' zegt hij.

Hij laat hem aan zijn pieten zien.

Ze vinden de baard mooi.

Mooier nog dan de echte baard.

Iedereen, op één piet na.

Zeurpiet!

Sint op de step

Sint komt aan bij OBS De Springplank.

Met zijn pietten.

Ze springen en dansen.

Knippiet danst ook mee.

Hij is niet meer boos.

Alles is goed gekomen.

Sint heeft een mooie, nieuwe baard.

Dankzij Plakpiet.

Alle kinderen staan op de speelplaats.

De kleintjes voorop en de groten erachter.

Het plein is mooi versierd.

Met vlaggen en slingers.

En er klinkt muziek.

De juf geeft een teken.

De kinderen zingen.

'Lang zal hij leven,' zingen ze.

'Wat aardig,' denkt Sint.

Hij voelt aan zijn baard.

Die zit nog stevig vast.

'Hiep, hiep, hiep, hoera!' roept heel de school.

Dat doen de kinderen voor Sint.

Dat weet Knippiet wel.

Maar hij geniet er toch van.

Alsof de hoera's ook voor hem zijn.

De meester spreekt Sint toe.

'U komt helemaal uit Spanje,' zegt hij.

'U zult het wel koud hebben.

Komt u mee, dan gaan we naar binnen.

Daar brandt de kachel.'

'Heerlijk,' zegt Sint.

'Gaan jullie mee?' vraagt hij.

'Jaaaa!' roept de hele school.

Sint stapt de school binnen.

Ze gaan naar de gymzaal.

Er staat een grote stoel klaar.

'Uw zetel, Sint,' zegt de meester.

'Wat mooi!' zegt Sint.

Hij geeft zijn staf aan Stafpiet.

Dan gaat hij zitten.

En het feest begint.

Drie kinderen komen de zaal in.

Ieder op een blauwe step.

Het zijn kinderen uit groep 1/2.

Ze zingen een liedje.

'Ik heb een step,' zingen ze.

'Mijn step is blauw.

Hij kan wel honderd.

Hoe hard kan die van jou?'

Sint vindt het prachtig.
Hij staat op uit zijn stoel.
'Ik ben dol op steppen,' zegt hij.
'Mag ik even?'
Hij stapt op een step.
Hij begint te steppen.
De hele zaal moet lachen.
Sint op een step!
Dat hebben ze nog nooit gezien.

'Rare Sint,' zegt Hoofdpiet.
De zaal juicht en klapt.
Sint stept nog een rondje.
Dan stapt hij af.
Hij gaat weer op zijn zetel zitten.
Hij heeft het er warm van gekregen!
Hoofdpiet geeft hem een zakdoek.
Sint veegt het zweet van zijn gezicht.
Twee nieuwe kinderen komen de zaal in.
Ze zijn verkleed.
Eentje is kikker, de ander prinses.

Kinderen uit groep 3.

'Wat zien jullie er mooi uit,' zegt Sint.

'En wat gaan jullie doen?'

'Toneel,' zegt de kikker.

'Laat maar eens zien,' zegt Sint.

'Het is nacht,' zegt de kikker.

'Ik zit bij de vijver.

Ik zing een liedje voor de prinses.'

De kikker begint te zingen.

De prinses staat erbij en kijkt ernaar.

'Nu moet jij wat zeggen,' fluistert de kikker.

'O ja,' zegt de prinses.

De zaal begint heel hard te lachen.

Niet om de kikker.

En ook niet om de prinses.

Maar om de Sint.

Zijn baard!

Moet je zijn baard zien!

De baard van Sint is afgezakt!

Leve Knippiet!

Sint voelt aan zijn kin.
Zijn kin voelt bloot aan.
Zijn baard van watten zit los.
De lijm plakt niet meer.
Dat komt vast door het steppen!
Wat een ramp!
Snel pakt hij de baard in zijn handen.
Hij probeert hem vast te plakken.
Het lukt niet.
De baard laat meteen weer los.
Wat erg!
De kinderen lachen niet meer.
Ze zijn boos.
De meester had beloofd dat de echte Sint kwam.
En geen hulpsint.
Net als vorig jaar.
Noem je dit een echte Sint?
Een Sint met een nepbaard!
Een nepsint, dat is het.
'Boe!' roept de kikker.
'Boe!' roept nu de hele school.
Zelfs de meesters en juffen roepen: 'Boe!
Opeens houden ze op.

Er staat een piet te huilen.
Het is Knippiet.
Hij gaat naast Sint staan.
'Het is mijn schuld,' snikt hij.
'Ik ben vandaag ook jarig.
Dat waren ze vergeten.
Sint, de pieten, iedereen.
En zo gaat het elk jaar.
En dit jaar ook weer.
Weer kreeg ik geen taart.
Weer kreeg ik geen slingers.
En weer geen cadeau.
Ik moest werken.
En ik was nog wel jarig!
De baard knippen van Sint.
Ik was zó boos.
Ik wist niet meer wat ik deed.
En toen knipte ik zijn hele baard eraf.
Plakpiet heeft toen een nieuwe baard gemaakt.'
Sint houdt de nepbaard omhoog.
'Van watten,' zegt hij.
Alle kinderen kijken naar Knippiet.
Wat een zielepiet.
Wat erg voor hem.
Sint vindt dat ook.

Hij schaamt zich een beetje.
Omdat hij vergat dat Knippiet jarig was.
Hoe kan hij het goedmaken?
Hij denkt na.
Opeens weet hij het.
Hij begint te zingen.
'Lang zal Knippiet leven,' zingt hij.
De kikker zingt als eerste mee.
En daarna zingt de rest mee.
De meesters en juffen ook.
Ze zingen voor Knippiet.
Hiiep, hieep, hoera!
Knippiet bloost ervan!
Ze zingen, voor hem.
Omdat hij jarig is!

Dit vergeet hij nooit meer.
Sint doet zijn nepbaard niet meer om.
Dat is nergens voor nodig.
Ook zonder baard is hij echt.
Ja toch?

